

РЕШЕНИЕ

№ 7022

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4018** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание изпратена от КЗЛД постъпила жалба от Ю. Б., управител на „Фиеста 77“ ООД, [населено място] против Решение №ППН-01-700/2020 от 24.03.2023 г. на КЗЛД. Със същото жалбата, подадена от В. З. А. срещу „Фиеста 77“ ООД, [населено място] е обявена за основателна за нарушение на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 поради липса на едно от условията за законосъобразно обработване на лични данни на субект на данни; за това нарушение на основание чл.58, §2, б. „г“ от Регламента е разпоредено на администратора „Фиеста 77“ ООД, [населено място] да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента и да заличи данните на А., които обработва без основание; на основание чл.58, §2, б. „и“ от Регламента, вр. чл.83, §5, б. „а“ от същия на дружеството е наложена административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева. Според изложеното в жалбата Комисията неправилно е приела, че декларацията по чл.189, ал.5 от ЗДвП, входирана в деловодството на отдел „Пътна полиция“ – СДВР на 23.07.2020 г., е подадена от управителя на дружеството. Твърди, че същата декларация не е попълвана, не е подписвана и не е подадена от него, тъй като на датата на подаването ѝ не е бил в България. В тази връзка счита, че чл.6, §1 и чл.58, §2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 са неприложими, тъй като никога не е имал достъп и не е обработвал или съхранявал лични данни на посочения в декларацията субект. Не познава лицето и никога не е имал взаимоотношения с него.

Затова счита, че тези разпоредби са неприложими в случая, поради липса на извършено от него нарушение, свързано с личните данни на субекта. В жалбата е посочено, че след като е узнал за издадения ЕФНГ, издаден за превишена скорост с автомобил на дружеството, своевременно е заплатил глобата. По изложените съображения, поддържани в съдебно заседание от процесуалния му представител адв. З. О. от САК се иска отмяна на оспорения акт и присъждане на направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Й. Н., в представен писмен отговор оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Изложено е, че доколкото на управителя на дружеството, редовно уведомен за производството пред КЗЛД, е предоставена възможност да защити правата и интересите си, от която не се е възползвал, а Комисията служебно е събрала относимите доказателства, то решението е правилно. По подробно изложени мотиви се иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от оспорващото дружество разноски за адвокатско възнаграждение. Заинтересованата страна, В. З. А. не е взел участие в производството и не е изразил становище по жалбата.

По делото са събрани писмени и веществени доказателства. Назначена е и е приета съдебно-почеркова експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и е прието по делото.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано на основание постъпила жалба с рег. №ППН-01-700/07.10.2020 г., подадена от В. З. А., срещу „Фиеста 77“ ООД с твърдения за незаконосъобразно обработване на личните му данни чрез попълване от управителя на дружеството на декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, към която е приложено копие от шофьорската книжка на жалбоподателя. Според жалбоподателя е извършена кражба на личните му данни. За това е узнал на 26.08.2020 г при посещение в 09 РУ – СДВР, за да подаде документи за преиздаване на документ за самоличност и СУМПС поради изтичане на валидността им, когато бил уведомен, че има неплатена глоба. Изложено е, че след като направил справка разбрал, че има неплатен ЕФНГ за превишена скорост за шофиране на автомобил „ Ф. туарет“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост та „Фиеста 77“ ООД. След направено от него възражение, че не притежава и никога не е притежавал такъв автомобил, бил уведомен, че ЕФНГ е издаде на основание подадена декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП от управителя на „Фиеста 77“ ООД, в която е посочен като водач на този автомобил и е приложена шофьорската му книжка. В жалбата е заявил, че не познава управителя на „Фиеста 77“ ООД, не е изамл взаимоотношения с това дружество, поради което счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни. Поискал е от Комисията да предприеме действия, така че да се предотвърти бъдеща злоупотреба с личните му данни.

Видно от приложения към преписката Протокол №38, на заседание на Комисията, проведено на 19.10.2020 г. жалбата е приета за допустима и като страни са конституирани жалбоподателя В. З. А. и ответника „Фиеста 77“ ООД.

С писмо от 17.11.2020 г. дружеството е уведомено за подадената жалба и образуваното административно производство. Писмото е изпратено препоръчано на адреса на управление на „Фиеста 77“ ООД, [населено място], откъдето е върнато като непотърсено. Изпратено е и на ел. поща на дружеството, от където не е изпратено уведомление за доставката. На 22.12.2020 г. е залепено уведомление по чл.18а, ал.9 АПК на адреса на управление на дружеството, с което същото е уведомено, че в деловодството на КЗЛД има адресирано до него писмо с посочен номер по образуваната преписка, което може да получи в едноседмичен срок от залепване на уведомлението. Изрично е посочено, че документите ще се считат за връчени след изтичане на срока за получаването им. Няма данни за получаване на писмото.

На основание чл.36, ал.6 АПК с писмо от 17.11.2020 г. от СДВР е изискан издадения на А. ЕФНГ, информацията относно собствеността на автомобила, с който е извършено нарушението, както и основанието за издаване на ЕФНГ. В тази връзка от СДВР – отдел „ПП“ е постъпило писмо, в което е посочено, че е извършена проверка, при която е установено, че за регистрирано с А. за контрол на скоростта на 28.01.2019 г. описано нарушение на скоростния режим с лек автомобил „Ф. туарет“ с рег [рег.номер на МПС] е издаден ЕФНГ на собственика на автомобила Ю. Ю. Б., законен представител на „Фиеста77“ ООД, по отношение на който има отразена дата на връчване 23.07.2020 г. В тази връзка от санкционираното лице е подадена декларация по чл.198, ал.5 ЗДВП на същата дата 23.07.2020 г., с която е представена информация за лицето, извършило посоченото нарушение, а именно В. З. А.. На основание на тази декларация на 26.07.2020 г. издаденият ЕФНГ е анулиран и АНП по него е прекратено и е издаден нов фиш на посоченото в декларацията лице В. З. А.. След получена информация за злоупотреба с личните данни на А. и образуванна дисциплинарна проверка и водено досъдебно производство, при които е установено, че действително данните са използвани неправомерно, ЕФНГ, издаден на А., е анулиран и е издаден нов ЕФНГ на собственика на автомобила, който му е връчен и заплатен от него. Към писмото са приложени издаваните електронни фишове, справка за собствеността на автомобила, извлечение от търговския регистър за „Фиеста 77“ ООД, декларацията по чл.189, ал.5 ЗДВП с приложеното към нея копие на СУМПС на А. и снимковия материал относно нарушението.

На 02.11.2022 г. до дружеството е отправено писмо, изпратено като препоръчано, за уведомяването му за насроченото открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата на 25.01.2023 г. И това писмо се е върнато непотърсено. На 30.11.2022 г. писмо със същото съдържание е изпратено по електронната поща на дружеството, по отношение на което не е изпратено уведомяване за доставката. На 02.12.2022 г. е залепено уведомление по чл.18а, ал.9 АПК на адреса на управление на дружеството, с което същото е уведомено, че в деловодството на КЗЛД има адресирано до него писмо с посочен номер по образуваната преписка, което може да получи в едноседмичен срок от залепване на уведомлението. Изрично е посочено, че документите ще се считат за връчени след изтичане на срока за получаването им. Няма данни за получаването му.

С писмо от 20.01.2023 г. от НАП е изискана информация за регистрирани уведомления за сключени трудови договори между дружеството жалбоподател в настоящото производство и В. А.. Получен е отговор, че до 23.01.2023 г. в информационната система на НАП няма данни за подавани от „Фиеста 77“ ООД

уведомления по чл.62, ал.5 КТ за сключени, изменени или прекратени трудови договори с посоченото лице.

Видно от приложения към преписката Протокол №2, на 25.01.2023 г. е проведено открито заседание на Комисията, на което са присъствали председателя и трима от членовете. Страните не са се явили. Комисията е разгледала жалбата по същество и е предложила проект на решение.

На 24.03.2023 г. е издадено оспореното в настоящото производство решение, с което жалбата, подадена от В. З. А. срещу „Фиеста 77“ ООД, [населено място] е обявена за основателна за нарушение на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 поради липса на едно от условията за законосъобразно обработване на лични данни на субект на данни; за това нарушение на основание чл.58, §2, б. „г“ от Регламента е разпоредено на администратора „Фиеста 77“ ООД, [населено място] да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента и да заличи данните на А., които обработва без основание; на основание чл.58, §2, б. „и“ от Регламента, вр. чл.83, §5, б. „а“ от същия на дружеството е наложена административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева. В мотивите е прието, че твърдението на жалбоподателя за използване на личните му данни, съдържащи се в шофьорската му книжка, е установено от себраните доказателства. Прието е за установено, че това използване е неправомерно. Във връзка с установеното КЗЛД е приела, че в случая приложение биха могли да намерят разпоредбите на чл.6, §1, б. „а“, б. „б“ и б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, които хипотези обаче не са налице. Другите посочени в чл.6, §1 основания не намират или по изключение биха могли да намерят приложение при обработване на лични данни от администратор с частен капитал по изложени в решението съображения. Доколкото не е установена нито една от хипотезите на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 е прието, че управилетял на „Фиеста 77“ ООД, чрез подаване на декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, заедно с копие от шофьорската книжка на посоченото в декларацията лице е извършил действия по обработване на лични данни на В. А. без да са налице основания за законосъобразното им обработване, поради което жалбата срещу дружеството е приета за основателна. В решението са изложени мотиви и относно приложените ПАМ и имуществена санкция по чл.58, §2. Дружеството е получило решението на 29.03.2023 г., видно от приложеното към преписката известие за достаняването му.

От назначената и приета по далото съдебно-почеркова експертиза, неоспорена от страните, безспорно се установява, че подписът, положен от името на Ю. Ю. Б. за „декларатор“ в процесната декларация, не е положен от Ю. Б.. Вещото лице дава заключение и че ръкописният текст, съдържащ се в изписаната след положения за „декларатор“ подпис, дума „Б.“ също не е изпълнен от Ю. Б.. Съдът дава вяра на заключението на вещото лице, като обективно и безпристрастно.

Представените по делото снимки, за установяване, че управителя на дружеството на деня на подаване на декларацията е бил на почивка, не следва да бъдат обсъждани. Това е така, тъй като от една страна същите нямат достоверна дата, а от друга – управителя на дружеството е неразпознаваем от съда.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законопредвидения в чл.38, ал.7 ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на акта, за когото същият е неблагоприятен. Оспореното решение е получено от жалбоподателя на 29.03.2023 г., а жалбата е подадена на 11.04.2023 г. Предвид това същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по

същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените й правомощия по чл.38, ал.1 и ал.3 ЗЗЛД. При сезиране по чл.38, ал.1 ЗЗЛД се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Компетентния да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон“. Разпоредбата на чл.9, ал.3 ЗЗЛД предвижда, че решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете й при проведено открито заседание. От приложения по делото Протокол №2/25.01.2023 г. за проведеното заседание – открито по своя характер, се установи, че са присъствали трима членове на Комисията плюс председателя. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е издаден от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал.2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, както и подписите на лицата, участвали в гласуването. Предвид това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.2 АПК.

При издаване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл.38, ал.1 ЗЗЛД срок от узнаване за нарушението. Разгледана е по същество в открито заседание и е прието единодушно от присъствалите четирима членове на административния орган, че същата е основателна. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство.

Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на В. А. е приета за основателна. Спазено е и изискването КЗЛД да събира доказателства, да изисква допълнително информация, както и да извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществува на спора са обсъдени събраните по преписката писмени доказателства. Правото на защита на участниците в производството, редовно уведомени за откритото заседание пред КЗЛД, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. Дружеството е редовно

уведомено както за началото на административното производство, така и за насроченото открито заседание по реда на чл.18а, ал.9 АПК. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

По съответствието на процесното решение с материалния закон съдът приема следното:

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Безспорно в случая в подадената на 23.07.2020 г. декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП и приложеното към същата СУМПС се съдържат лични данни на заинтересованата страна В. А.. Безспорно, подаването на тази декларация с приложеното копие на СУМПС в отдел „ПП“ – СДВР представлява обработване на лични данни по смисъла на чл.4 от Регламента.

Според принципите, заложи в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установи, че тази декларация с приложеното копие на СУМПС е подадена на датата, на която е бил връчен ЕФНГ на управителя на „Фиеста 77“ ООД за извършено нарушение на ЗДвП със собствен на дружеството автомобил, като е декларирано, че посоченото в същата лице го е управлявало на датата и часа на извършване на нарушението. Следователно, личните данни на заинтересованата страна са обработени в хипотезата на чл.6, §1, б. „е“ от Регламента – за целите на легитимни интереси на административна, а именно, за да се установи, че санкция за извършеното нарушение следва да бъде наложена не на управителя на дружеството, чиято е собствеността на МПС, с което е извършено нарушението, а на водача, който в действителност го е управлявал. Такава възможност е предоставена с разпоредбата на чл.189, ал.5 ЗДвП. За да е законосъобразно упражнена обаче следва или лицето, чийто данни са предоставени да е дало изричното си съгласие за това /чл.6, §1, б. „а“/, което в случая не се твърди и не е установено, или за дружеството да е налице законен интерес по смисъла на съображение 47 от Регламента. А такъв може да е налице когато съществува определено взаимоотношение между административна и субекта на данни или когато субектът на данни може основателно да очаква по-нататъшно обработване на личните му данни. В настоящия случай не са установени никакви взаимоотношения между „Фиеста 77“ ООД и В. А.. Напротив, изявленията и на управителя на дружеството и на заинтересованата страна са, че не се познават и нямат и не са имали никакви взаимоотношения по между си. Следователно, макар да е бил на лице интерес за дружеството да обработи личните данни на заинтересованата страна, доколкото този интерес не е легитимен, процесното обработване е извършено в нарушение на чл.6, §1, б. „е“ от Регламента.

Въпреки че в хода на съдебното производство се установи, че процесната декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП не е подписана от управителя на дружеството, посочен и като нейн подател, съдът намира, че този факт не е основание да се приеме, че нарушение не е извършено. Доколкото се установи, че декларацията е подадена именно по повод издаден ЕФНГ на управителя на дружеството за нарушение на ЗДвП, извършено с МПС, собственост на дружеството, т.е. в интерес на дружеството, по отношение именно на което КЗЛД е приела, че законосъобразно е обработило личните данни на заинтересованата страна, съдът намира, че неотносим към законосъобразността на акта е фактът кое именно лице е подписало декларацията, дали управителя или някой друг. Безспорно, същата е подадена за да се защитят интересите на дружеството и на неговия управител. Предвид това съдът приема, че правилно КЗЛД е приела, че „Фиеста 77“ ООД в случая законосъобразно е обработила личните данни на В. А..

Според чл.38 ал.3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл.58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл.80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл.83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. КЗЛД разполага с

оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Поради това всяко решение на комисията следва да бъде мотивирано с конкретни съображения, обосноваващи предпочетената от административния орган алтернатива. В случая това е направено. Комисията е възприела, че доколкото нарушението е довършено и е неотстранимо, даването на срок за отстраняването му се явява безпредметно. На основание чл.58, §2, б. „г“ от Регламента е разпоредено на администратора „Фиеста 77“ ООД, [населено място] да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента и да заличи данните на А., които обработва без основание; на основание чл.58, §2, б. „и“ от Регламента, вр. чл.83, §5, б. „а“ от същия на дружеството е наложена административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева. Приела е, че приложимо и целесъобразно е налагането на корективна мярка „имуществена санкция“, посочена в чл.58, §2, б. „и“ от ОРЗД, като същата би била пропорционална, ефективна и с дисциплиниращо действие за неизвършване на същите нарушения занапред, съобразена е с целта на наказанието и необходимостта то да има възпираща и предупредителна функция. Настоящият съдебен състав напълно възприема изводите на КЗЛД, че в случая единствено имуществената санкция е правилната мярка, доколкото останалите са неприложими.

Съдът намира, че правилно е определен и размерът на санкцията, като е извършена преценка на обстоятелствата по чл.83, §2, от Регламент (ЕС) 2016/679. Обоснован е размерът на избраната мярка - 2000 лева, при което са взети предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства. Предвид това съдът счита, че съобразно приложимото към случая право, в обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложените подробни съображения, които обосновават определените по вид и размер конкретни мерки. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективни, целесъобразни и съответни на принципа на пропорционалност мерки за констатираното нарушение. Изложените съображения от органа са последователни, логични и в съответствие с тежестта на извършеното нарушение.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода от спора и съгласно чл.143, ал.3 АПК основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът е представляван от юрисконсулт, изготвил и представил писмен отговор по делото, при което и с оглед фактическата и правна сложност на спора и обема на извършената работа, съдът намира, че на КЗЛД се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определен съобразно предпоставките по чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, която сума „Фиеста 77“ ООД следва да бъде

осъдено да заплати.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд
София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Фиеста 77“ ООД, [населено място], депозирана от управителя Ю. Б., против Решение №ППН-01-700/2020 от 24.03.2023 г. на КЗЛД.

ОСЪЖДА „Фиеста 77“ ООД, [населено място], да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: